

Podjatost soudce

Námítka spočívající v tvrzení, že soud je nesprávně obsazen (že o návrhu účastníka na delegaci jinému soudu prvního stupně má podle rozvrhu práce nadřízeného soudu rozhodovat jiný senát než ten, jemuž byla věc přidělena k vyřízení), není způsobilá založit důvod pochybovat o nepodjatosti soudců senátu nadřízeného soudu, jemuž byla věc přidělena k vyřízení.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 NSČR 29/2012, ze dne 19.4.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužníka L., s. r. o., se sídlem v P., vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 76 INS 8711/2009, o návrhu věřitele č. 12 na delegaci věci jinému soudu prvního stupně, o návrhu věřitele č. 12 J. K., bytem v P., na vyloučení soudců nadřízeného Vrchního soudu v Praze, tak, že soudci Vrchního soudu v Praze JUDr. J.K., JUDr. J.G. a Mgr. T. B. nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. MSPH 76 INS 8711/2009, 2 VSPH 430/2012.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 9. ledna 2012, č. j. MSPH 76 INS 8711/2009-B-513, zamítl Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“) žádost věřitele č. 12 J. K., o osvobození od soudního poplatku za odvolání proti usnesení ze dne 23. září 2011, č. j. MSPH 76 INS 8711/2009-B-490, jímž insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka podle § 308 odst. 1 písm. d/ zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona).

J. K. podal proti usnesení ze dne 9. ledna 2012 odvolání (B-517), v jehož rámci požadoval, aby věc byla delegována jinému insolvenčnímu soudu

Řízení o návrhu na delegaci věci je u nadřízeného Vrchního soudu v Praze vedeno pod sen. zn. 2 VSPH 430/2012). V jeho rámci uplatnil J. K. podáním ze dne 10. dubna 2012, doručeným nadřízenému soudu téhož dne (B-542), námítku podjatosti soudců označeného senátu nadřízeného soudu.

Podjatost soudců odůvodňuje J. K. tím, že namítá nesprávné obsazení nadřízeného soudu, uváděje, že tato věc měla napadnout senátu 1 Inso.

Soudci senátu Vrchního soudu v Praze 2 Inso ve vyjádřeních k uplatněné námitce podjatosti z 11. dubna 2012 shodně uvedli, že k věci, k účastníkům a jejich zástupcům nemají žádný vztah a nejsou jim známy žádné skutečnosti, pro které by měli být vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci. Předseda senátu dále uvedl, že jemu ani členům senátu nepřísluší přidělit nově zahájené věci sobě či jinému senátu k projednání a rozhodnutí, takže v tomto směru nadřízenému soudu (rozuměj Nejvyššímu soudu) doporučuje ověřit si, zda věc byla přidělena podle rozvrhu práce, u vedení civilního a insolvenčního úseku Vrchního soudu v Praze (B-543).

Podle ustanovení § 14 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o. s. ř.“), jsou soudci a přísedící vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je tu důvod

pochybovat o jejich nepodjatosti (odstavec 1). U soudu vyššího stupně jsou vyloučení i soudci, kteří projednávali nebo rozhodovali věc u soudu nižšího stupně, a naopak (odstavec 2). Z projednávání a rozhodnutí žaloby pro zmatečnost jsou vyloučení také soudci, kteří žalobou napadené rozhodnutí vydali nebo věc projednávali (odstavec 3). Důvodem k vyloučení soudce (přisedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přisedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (odstavec 4).

Rozhodnutí o vyloučení soudce podle ustanovení § 14 o. s. ř. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práva a svobod); soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen ze zákonných důvodů, které mu brání věc projednat a rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Podle ustáleného výkladu podávaného soudní praxí (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. října 2001, sp. zn. 29 Odo 750/2001, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 3, ročník 2002, pod číslem 48) soudcův poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci. Tak je tomu bezpochyby v případě, kdy by soudce sám byl účastníkem řízení, ať na straně žalobce či na straně žalovaného, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Poměrem k věci se také rozumí situace, kdy soudce získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při jednání (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování), a v důsledku toho je jeho pohled na dokazování zjištěné skutkové okolnosti případu deformován jeho dalšími poznatky zjištěnými mimoprocesním způsobem.

Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V posuzovaném případě nebyly zjištěny (z obsahu spisu se nepodávají) žádné okolnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že je tu důvod pochybovat o nepodjatosti výše označených soudců nadřízeného soudu. Uvedení soudci nemají k věci, k účastníkům ani jejich zástupcům - jak vyplývá z jejich vyjádření - žádný z hlediska § 14 o. s. ř. významný vztah, který by mohl představovat důvod k jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí předmětné věci.

Důvod pochybovat ve smyslu ustanovení § 14 o. s. ř. o nepodjatosti soudce nebo přisedícího pak nespočívá (objektivně nemůže spočívat) v tom, že soud je nesprávně obsazen. Srov. v tomto ohledu též ustanovení § 229 odst. 1 písm. e/ o. s. ř. na straně jedné a ustanovení § 229 odst. 1 písm. f/ o. s. ř. na straně druhé; z těchto ustanovení se podává, že i v rovině tzv. zmatečnostních vad řízení nemá zmatečnostní vada spočívající v tom, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo přisedící (§ 229 odst. 1 písm. e/ o. s. ř.), tedy soudce nebo přisedící, u kterého byl (ve smyslu § 14 o. s. ř.) důvod pochybovat o jeho nepodjatosti, nic společného se zmatečnostní vadou spočívající v tom, že soud byl nesprávně obsazen (§ 229 odst. 1 písm. f/ o. s. ř.). Přitom zmatečnostní vada spočívající v tom, že soud byl nesprávně obsazen, spočívá (může spočívat) právě v tom, že věc byla nesprávně projednána a rozhodnuta v jiném soudním oddělení, než do kterého náležela podle rozvrhu práce daného soudu pro příslušný kalendářní rok (srov. např. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. ledna 2010, sp. zn. 21 Cdo 1316/2008, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 2, ročník 2012, pod číslem 16).

Lze tedy shrnout, že námitka spočívající v tvrzení, že soud je nesprávně obsazen (že o návrhu účastníka na delegaci jinému soudu prvního stupně má podle rozvrhu práce nadřízeného soudu rozhodovat jiný senát než ten, jemuž byla věc přidělena k vyřízení), není způsobilá založit důvod pochybovat o nepodjatosti soudců senátu nadřízeného soudu, jemuž byla věc přidělena k vyřízení.

Nejvyšší soud proto rozhodl, že ve výroku označení soudci nejsou vyloučení z projednávání a

rozhodnutí věci, vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 76 INS 8711/2009, 2 VSPH 430/2012 (§ 16 odst. 1 o. s. ř.). Protože nebylo prováděno dokazování, rozhodl nadřízený soud o námitce podjatosti, aniž nařizoval jednání (§ 16 odst. 3 věta druhá o. s. ř.).

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)